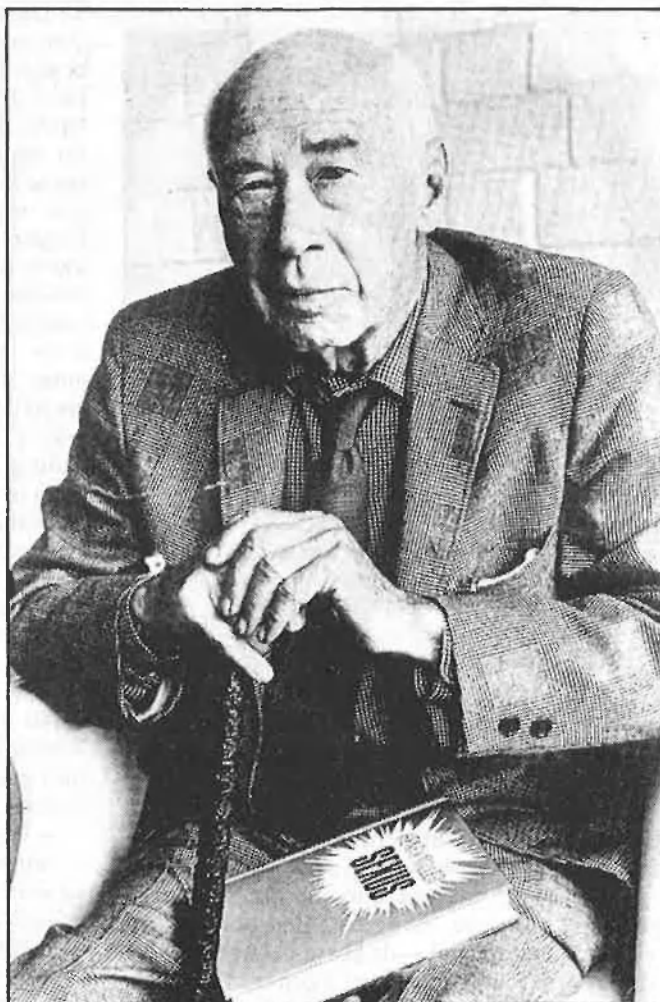

Sergi Pàmies

Opus Pistorum

«Opus Pistorum» ha desdevingut ja un llibre més dels prohibits, dels amagats, acusat del delicte de pornografia.

Un fiscal de la ciutat alemanya de Darmstadt ha prohibit el llibre *Opus Pistorum* de Henry Miller per suposat delicte de pornografia. *Opus Pistorum* va ser escrit durant la segona guerra mundial i va ser venut per entregues a un llibreter de Hollywood de nom Milton Luvovski. Per cada pàgina, Miller cobrava un dòlar. L'any 1983, Luvovski es va presentar a l'ambaixada nord-americana de París per explicar-ne la història i desvetllar el misteri del nom de l'autor. Des d'aleshores, el llibre s'ha traduït i s'ha editat a molts països. Fins i tot aquí.

Opus Pistorum és una novel·la amb un protagonista anomenat John Thursday-Jean Jeudi (Joan Dijous) que és, a més a més, la polla del narrador. L'acció transcorre a París, on John Thursday coneix diferents personatges més i menys nimfòmans, amb els quals manté relacions de tota mena. Finalment, es farta de tractar amb persones i decideix tornar-se'n a Amèrica i fabricar-se una màquina per resoldre les seves apetències sexuals.

Suposo que, si Miller hagués escrit la història d'un colze que coneix altres colzes, o d'un clatell que s'enamora bojament d'un altre clatell i van a missa el diumenge, ningú no l'hauria acusat de pornogràfic. De la mateixa manera que s'editen sense problemes enciclopèdies de jardineria i reculls dels darrers discursos del Sant Pare.

S'entén per pornografia l'obscenitat d'una obra artística de baixa qualitat. Així ho diu el Fabra. El mateix Pompeu defineix l'obscenitat com allò que ofèn greument el pudor, i el pudor com «l'aversion de l'ànim envers allò que pot ofendre la decència». Vés a saber què opina de la de-

cència. Seguint aquest rastre subjectiu d'ofenses i definicions, podria empassar-me tot el diccionari sense trobar una explicació convincent del que és pornografia.

Si faig una enquesta entre familiars, amics, coneguts, veïns, policies i cambrers, la reacció oscil·la entre els qui arrufen el nas i ho consideren una marranada i els qui somriuen amb expressió de complicitat afirmant que pornografia és tot allò que rodeja la bragueta.

D'altres ho utilitzen com a etiqueta comercial per menysprear una novel·la o competir amb un tipus *light* de pornografia anomenada erotisme. Alguns editors inauguren col·leccions o instauren premis reservats exclusivament a la vida sexual del protagonista. Mentrestant, els bons pares de família denuncien atemptats a la moral pública i convencen jutges afectats a la caça perquè acabin amb aquesta plaga indecent. Sovint guanyen i s'ha de retirar dels quios-

cos alguna revista i pagar vint duros més per veure un film classificat «X» en una sala reservada a suposats delinqüents.

Aplicant la definició del diccionari, i actuant com el jutge de Darmstadt per preservar la societat de totes les aberracions que ofenen greument el pudor i la decència, suggereixo les següents accions judicials contra:

— L'Himne del II Congrés de la Llengua Catalana.

— La darrera pel·lícula d'Antoni Ribas.

— El debat televisiu a TV3 Madrid-Barcelona.

— La polèmica català-light/català-heavy.

— La propera querella de Lluís Llach contra Felipe González.

— La final de la Copa d'Europa.

— La secció de cartes al director del diari *Avui*.

— El retorn i la posterior llibertat provisional de Sebastià Auger.

— Etc., etc., etc.

Completant aquesta llista oberta segons el gust de cadascú, potser arribaríem a viure rodejats de decència, però perdriem l'oportunitat d'indignar-nos quan el veï obre serà la seva parla. De criticar el primer torero porno. D'insultar l'entrenador del Barça per haver substituït Schuster. De riure descobrint que en català ja no es pot dir *darrer*. De veure com el que canta trist fa el pallaso lluitant contra els molins que no mosseguen. De sentir com alguns s'enerven quan un escriptor de talent parla del que li penja entre les cames i ho converteix en novel·la. Per tot això, prego al jutge de Darmstadt i als seus togats imitadors que s'abstinguin de preservar-nos de tot mal. No fos cas que ens tornéssim tan decents com ara ells. □